

Piotr Hyacinth Pruszc
Forteca monarchów
y całego
Królestwa Polskiego

Piotr Hyacinth Pruszcz
FORTECA MONARCHÓW

Projekt okładki: Juliusz Susak

Reprint niniejszej edycji dzieła
wykonano z egzemplarza
znajdującego się w zbiorach prywatnych

Copyright © 2014 by Wydawnictwo „Armoryka”

Wydawnictwo ARMORYKA
ul. Krucza 16
27-600 Sandomierz
tel +48 15 833 21 41
e-mail: wydawnictwo.armoryka@interia.pl
<http://www.armoryka.strefa.pl/>

ISBN 978-83-7950-280-6

FORTECA MONARCHOW

y całego Królestwa Polskiego

DUCHOWNA,

z Żywotów Świętych tak już Kanonizowanych y
Beatyfikowanych, iako też świątobliwie żyjących
PATRONÓW POLSKICH,

TAKŻE

Z Obrazów CHRYSTUSA Pána y MATKI Jego
Przenajświętszey (o których w drugiej Księdze)
w Ojczyźnie naszej cudami wielkimi słynących

Przez

PIOTRA HYACINTHA PRUSZCZA,
*Krotka, prosta, lecz prawdziwa życia ich Historia z ro-
żnych Autorów zebrawszy wiernym Katołkom do náślá-
dowania. Oyczyźnie ná obronę*

WYSTAWIONA

Powtornie z additamentami swemi,
zá pozwoleniem Zwierzchnosci Duchowney
do druku

P O D A N A.

Roku Pánískiego 1737.

W KRAKOWIE W DRUKARNI AKADEMICKIEJ.

B. JOANNES CANTIVS Polonus S. Th. in Universitate
Cracoviensi Doctor Presbyter Seculari, Romae A. D. 1688.

❁ ❁ ❁

NAYŁASKAWSZEMU
spraw ludzkich przed BOGIEM
PROMOTOROWI,
NAYSŁAWNIEYSZEMU

Kraiu Sármaćkiego

O B R O N C Y,
B. J A N O W I
K A N T E M U,

S.Th. DOKTOROWI y PROFESSOROWI, Kro-
lestwa Polskiego y W.X. Litewskiego Principálne-
mu PATRONOWI, Akademij Krákovskiej

OYCU y PATRYARSZE

Nayosobliwzemu.

*Orteca Monárchow y całego Krole-
stwa Polskiego, nie może się bezpieczniey
przy swoich Duchownych utrzymować am-
municyách, idko, gdy się osobliwey Twoicy pod-
dacie protekcyi. Nie dopiero bowiem do-
znacie Oyczyzná naszą protekcyonalnych succursów Twoich:
nie dopiero od wszelkich nieszczęśliwych impetycyi przy To-*

❁ ❁ ❁

bie, iak za murem stoi. Nacierata zemstad na zniszczenie Dobra pospolitego nieprzyacielskie insulaty; Ty im, iako drugi Moyzesz kochajacy lud swoy, podnoszac ręce ku Niebu, strzelilemi do BOGA aktami odpor daiesz. Iuz, iuz swiad Polski dawno by byl podobno w swoich pogrzebt się ruinach, gdyby go Twoia, mocniejszy nad Atlasowe barki, z inssemi Swiętymi wspot Patronami Krolestwa tego, nie utrzymowała protekcyja. Twoy to sprawuie dowodniemy nad stooczego Argusa dozor, że czatuiający na ostatnia zgubę Oyczyzny nieprzyaciel śmiatego w kraie Sarmackie przystepu nie ma. Twoia prawdziwa przeciwko Polakom dokazuje miłość, że ich zstosey wolności ruino, przez Ciebie Swiętego Idzoną dotad przy swojej konserwacie się cdości. Koby wylczył, iak wiele ma z Ciebie pomocy y obrony Krolestwo Polskie? Na jedno częstokroć wezwanie Imienia Twoego, pierzebaia daleko nieprzyacielskie sturmy. Mashedwelskim na zdradę Oyczyzny rądom tamia się syki. Samey nawet zawziętey na życie ludzkie Libizynie iak się nie raz trágiczne nie udzia sceny, tak iey zdostzona śmiertelności kosa przy Grobie Twoim cudami slynacym rępiecie. Zgola, ebot iuz y Elementa, niby mszczac się krzywdy Boskiej, uczynionej przez niezliczone zbrodnie, które złość ludzka popelnia, sprzyięgły się prawie na waimecz obrocenie Krolestwa Polskiego; przecięz gorace Modlitwy Twoie do BOGA, pożary nie raz ogniowe tłumia, burze y gwałtowne tamiua nawalnice, zardzliwe powietrze przemienia w zdrowe, ziemi buyność przez obfite łaskawych Niebios influencye sprawuia. Słowem, cokolwiek dobrego zlewa się na Polskę y na obronę iey, to wszystko za Twoia

y wspot

y wspot z Toba kroluiacych w Niebie Patronow Polskich, do Majestatu Bojskiego dzieie się instancya: za Twoim Swiętym dozorem y opieką. Słuszna tedy, aby Fortecá Monárchow y całego Krolestwa Polskiego Tobie oddána była, w ktorey y sam zostáiesz y tak wiele inszych Swiętych, Błogostawionych, swiatobliwie żyacych, w cnotach Chrześcían-
skich, w heroicznych dziełach, w náukách, sławnych mieści się Polakow. Sa tu iedni, ktorzy Apostolskim duchem roz-
siewájąc w Sármańskich stronách Słowo Boskie, obfita zbá-
wiennych pożytkow crescencya uprowadzowali ná zamysle
Fortecę Duchowna. Sa inși odważni Rycerze, Męczen-
nicy Páńscy, ktorzy swemu Naywyższemu Hetmánowi BO-
GV we wssykim będąc posłusni, iáko nie żáłowáli dla ie-
go Imienia życia swego użyć, tak do utarczki z nieprzy-
iacielem pogorowiu stóła ná murách. Jest Regiment sprá-
wiedliwych, czystych, pobożnych, ktorzy sa sposobni do po-
kondnia nieprzyacielskich nádzdow. Trzymáia stráž Za-
konnicy Swięci ná stancách przy wátách, ktorzy mężnie
dáia odpor nácierájącym szturmom. Sa tu bogomyślni A-
náchoretowie ordynowani ná podstuch dla ięzyká, zkad się
piekielna Beelzebubá balástrá wáli. Sa Káznodzieie zá-
wołáni, sa wielcy Theologowie, po rogách bełúrdow prze-
ciwko zdrádlwym inkursiom rozsádeni. Sa Wyznawcy
Chrystusowi, ktorzy w wieżách Fortece Duchowney co-
dzienns odprawuiac stráža, zbáwiennemigotuią się ná odstrzat
sposobámi. Jest tu pełen Senat Swiętych Arcybiskupow, Bi-
skupow, Krolow, Książat y Pánow, rządzacych iáko nay-
lepiey o interessach Oyczyzny doczesnych y wiecznych. Sa
Pány, Pánie y Wdowy Swięte, ustáwicznie pokorne supplik

swie w potrzebach rożnych Krolestwa Polskiego do BOGA
poddajace. Niech ze iuz ta mystyczna Forteca bieglym
kiedy Autora swego wystawiona dawcípem, teraz zaś swie-
zo typograficznym renouowana sposobem, z Twoiey Pátro-
nie Swięty nigdy nie wypada Opieki: niech pod Imieniem
Twoim rozgłósi się po całym świecie moc y potęga isy, na
postrach nieprzyjádanyh Narodom, na utwierdzenie serc y
ánimuszow Polskich: niech zámste w Twoiey, Tobie dediko-
wana, zostáie protekcyi; do ktorey się y sama gárnie.

Wielkiemu Twemu Imieniu

hołdująca.

Typografia Akadémicka.

REGESTR AUTHOROW.

A Bráhám Bzowski,	M. Marcin Rádzyminski,
Adam Opatovius	STD. Marcin Kromer,
Alexánder Gwágnin,	Mikołay Rádziwił,
Andreas Lipscius,	Piotr Dámian,
Augustyn Kołudzki,	Piotr Rudolphi,
Fábian Birkowski,	Piotr Skárgá,
Fránciszek Zuchinus	Rufinus Fránciszkan,
Fránciszek Kámomillá,	Stánisław Łubinski B.P.
Hieronimus Lipczynski,	Stanislaus Krystanovius,
Hieronim Powodowski,	Szymon Stárowolski C.C.
Hieronimus Buchinus,	Szymon Okolki,
Ian Długosz,	M. Sebástyan Miczynski,
Joáchim Bielski,	Stánisław Sokołowski,
Iustyn Miechowitá,	Stánisław Hercius M.D.
Ian Hetbuit,	Thomas Treter C.V.
Kroniki Zakonow,	Vincentius Beluacensis,
Leander,	Wincenty Kádłubek,
Máciey Miechowitá,	X. Moiecki.

R E I M P R I M A T U R.

M MARTINVS WALESZYN.
•SKI Sacrae Theologiae DOCTOR,
& PROFESSOR, Collegij Majoris SE-
NIOR PATER, Ecclesiarum, Cathed-
ralis Cracoviensis CANONICVS,
Montis Sancti GEORGII in Scepusio,
& Præmykoviensis PRÆPOSITVS,
Contubernij Hierozolymitani PROVI-
SOR, Canonizationis Beati JOANNIS
CANTII PROCVRATOR, Libro-
rum per Dicecesim Cracoviensem Ord-
narius CENSOR, Studij Generalis Cra-
coviensis PROCANCELLARIVS.

Annò Domini 1736.

Die 2. Martij.

Z Y W O T Y

X I A Z A T P O L S K I C H.

K r o r z y - w B a t w o c h w a ł s t w i e ż y l i.

R O Z D Z I A Ł P I E R W S Z Y.

Δ

LECH

LECH XIAZĘ PIERWSZE POLSKIE.

LECH Pierwszy Monarchá, álbo XIAZĘ Polskie, przyszedł z Iliryku z Rodzonym swym Czechem, około Roku 550. po Narodzeniu Syná Bożego, do Czech: tam Miásto imieniem Kurzym założył, gdzie potym brátá swego Czechá zostáwiwszy, ruszył się z Woyskiem w ten czas, gdy mu szpiegowie o szerokiey á pustey kráinie powiedzieli; tę tedy znalazłszy, od swego Imienia nazwał: á począwszy od rzeki Odry, granice rozszerzał ná Wschod Słońcá, Południe y Zachod. Pánował szczęśliwie y długo: Miásto y Zamek, między wielkimi jeziorámi, założył, któremu (od wielkości gniazd, gdzie się Orłowie biali legli, których tam wiele widział) imię dał Gniczdo, á teraz Gniczno: y dla tegoż zá známie Rycerskie ná Chorągwiách swych Orłá białego kazał malować. Monarchá ten sady w prostocie y spráwiedliwości odprawował, nie według opisaných praw, ktorých ná ten czas nie było, ále według zdánia swego, miłością ráczey Oycowská; ániżeli trogością Páńską, zniewalájąc poddáných. Poborow y polá wásnego nie miał, ále mu spólnie zásiwáno, z polá zbieráno, y ze wszystkich urodzáiow rocznych podatek składáno, (gdyż piéniędzy ieszcze Polacy nie mieli.) Zostáwił po sobie Syná jednego, imieniem Wysmira, którego Potomstwo w Polfcze trwało przez lat 150. Gdy z nim wiele w te kráie przyiácháło, obráli sobie zá Herb Orłá tákże białego z otworzonym nosem, ku gorze wylátuiącego, którego zá Kleynot używali: te Herby y podziś dżiciú u niektórych widywamy. A LECH sam, iákoby długo żył, pewności żadney nie mamy. *Cromer l. 2 fol: 24. - Bielski l. 3. fol: 237. Herburt l. 1. cap: 2. Papr: l. 1. & Michevuit.*

WYSZY.

WYSYMI R XIAŻĘ W T O R E.

WYSYMI R, Syn Lechow, Pánował po śmierci Oycá swego. Ten był Pánem walecznym; á nie máiac dołyć ná swym, choć że mu Oćiec zostáwił dołyć szerokie Pánstwo, Morze przebywšy, z Dunczykámí wojnę szczęśliwie zwiódł, ich Krolá SYWARD A poráził oraz y z Woyskiem iego, y Krolestwo sobie Duńskie podbił: Syná Krolewskiego Jámeryká poimał. Baczác Duńczyk iż był zwyciężon, prošíł łáski u WYSYMIRA, postępując mu hold: WYSYMI R iáko swobodne y łáskawe Xiażę, uczynił wszy-

tko dla niego. Lecz Jámeryk z więzienia ułedzszy, onego przymierza dotrzymać niechciał. O tym gdy się dowiedział WYSYMIER, znowu do Duńskicy Ziemie z wielkim Woyskiem wtargnął, y skrocił pychę Jámerykowę; a nżad się wracając; Miasto Gdańsk założył na pamiątkę wieczną zwycięstwa nad Duńczyki; ktore osadził branicami Duńskimi; także y drugie Miasto zbudował; ktore nazwał od imienia swego *Wisimiria*; a teraz Wyszmaryą zowią, nad Morzem, potym żywoć skończył w pokoiu. *Cromerl. 2. Herbut & Biel. ut supra.*

PO WYSYMIERU Interregnum Pierwsze.

DWANAŚCIE WOJEWODOW.

PO ześciu z swiárá LECHOWEGO Plemienia, złożyli sobie Polacy Sejm w Gnicznie, na którym traktowali około Elekcyey, kogoby godnego postawić mieli na Monarchią. Lecz ze się na jednego zgodzić nie mogli, abo też tak niechcieli, patrząc jako lepiej, dwanaście Wojewodow sobie obráli: aby każdy z nich miał

śowny

pewny poczet ludzi, ku obronie swego mieysca czasu potrzeby. Ztądże y czasu ninieyszego tak się zachowuic: chociaż nie w obyczaj Demokracji, ale z rozkazania Monarchy.

A mało też przedtym we Włoszech Longobardy obráli sobie byli 30. Mężow, nákształt takichże Woiewodow.

Prawa ná ten czas proste u nas były, y tylko słowne, á nie pisane: Ná uznawaniu Sędziego wszystko należało. ktoreśfusznicy możemy nazwać ustawami, niżli Prawy.

Potym gdy ci Woiewodowie więcey strzegli swych pożytkow niżli Rzeczy-Pospolitey, y wynaszał się ieden nád drugiego, bási ni było pełno między nimi: á ludzie też iedni z tym trzymáli, á drudzy z owym, iáko to bywa, y ztądże niezgodá była wielka. Co widząc Cudzoziemcy, zwlászczá Niemcy, opánowali zásię swoje Kráiny, przez niedbáłość ich. Obaczył to pospolity lud, przeto mowił: Zle jest mieć wiele Pánow, lepiey iednego dobrego. y przetoż o iednym poczęli rádzić.

Jákoby redy długo Pánowanie dwunastu onych Woiewodow trwało, nic pewnego nie wiemy. Trwała w prawdzie y nápotym zá Xiążąt y Krolow inszych, bá y trwa aż do tego czasu táż, lubo to godność, lubo urząd, lecz nieniáko uszczuploney mocy y zwierzchności. A iż nieustáwnie w iedney porze Gránice Polskie zostawáły, ále raz ukrocone, á drugi raz przyczynione bywáły: dla tegoż nie ieden y Powiátow podział, więc áni iedná liczba Woiewodzów zostawáła.

CRACUS ALBO KROK.

KROK, ábo iáko go Łácińskie Kroniki zowia CRACUS: ten wGnieźnie náSeymie był zgodliwie zPolskiego Narodu od wszystkich wybrány; był bowiem w cnotách y dziełách Rycerskich sławny. Początek Páowania iego

700. opisują Polscy Historycy, iż nie chętnie tę zwierzchność przyjął, lecz przymuszony. Tędy według obyczaju Pogąńskicy Zwierzchności był utwierdzony, sprawiedliwie się y roztropnie sprawował. Wszystkie Máiętności Jego były przy początku rzeki Wisły, gdzie Miasto zacne od swego Imienia założył, y nazwał je Krákov, y Zamek przy nim ná gorze rzeczoney Wáwel mocno zbudował. *Herburt l. 1. cap: 4. Cromer l. 7. fol: 26. & 27. Bielski l. 7 fol: 234.* To tedy Miasto uczynił Głową Pánstwa swego Gniezno opuściwszy. Tam w tej gorze Wáwel był Smok wielki y strážny, który swą parą smrodliwą zarażał y zábijał wiele ludzi, y pożerał: przeto musiełi mu dawać ná każdy dzień kolcją obrok po troygu dobytká: A KRAKUS Krol widząc w tej mierze ludu swego wielką utratę rozkazał w wywnątrzonem ćielęciu, siárki, smoły, y saletry z ogniem przypráwionym; zádác, á przeciwno oncy iámie, z kąd wychodził Smok, położyć: czego podiáwszy się szwiec, rzeczony Skubá, który szczęśliwie tego wszystkiego dokazał, y wykonał wedle rozkazania Krolewskiego, ták, iż Smok uyrzawszy, á mniemáiąc by ćielę samo w sobie iemu ná pokarm było położone, pożarł, ktore gdy w nim tlało, pił wodę w Wiśle aż się rozpukł, y zdech. *Bielski l. 3. fol. 234.* KRAKUS pánował długo szczęśliwie, potym umarł, y pogrzebiony jest obczáicem Pogąńskim, nie dáleko Kráková, gdzie po dziś dzień Mogiła wysoka jest ná Gorze Lágotnie, blisko Káplice Świętego BENEDYKTA. Zostáwił dwu Synow, LECHA, KRAKA, y Corkę WANDę, álbo iáko drudzy chcą, WENDę.

LECH

LECH II. XIĄŻĘ POLSKIE.

LECH Syn KRAKUSA albo Grakusa, młodszy, po śmierci Oycy swego, z Bratoboystwą na Pánstwo obróny. Wywiodłszy álbowiem Krakusa, Bratá starszego na łowy, potáemnie go zabił; á do Zamku przyáchawszy, iákoby nioczym niewiedząc, pytał o Brácie gdzieby się po-
dział

dział, wnet samże rozestał, y szukać kazał; znaleziono że bitego, nąd którym on Brátoboycá plakał, złość swoje przed ludźmi zakrywając; y tak ná jego nieylice był od wszystkich obrány. Ale skoro niešťczęśliwe Brátoboystwo postęgli, zarázem go zKieřtwá zrzuceno, y ná wygnanie skazano, gdzie w niešťwawie Brátoboycá wielce pámiętny żywota swego dokonał. *Herburt l. 1, cap: 5. Cromer l. 2. fol: 28. Biel'ski l. 3. fol: 234.*

WANDA ABO WENDA PANNA, XIEŻNA POLSKA.

WANDA albo WENDA, Corká Krákusa, Siostrá miánowanych Xiążat Krákusa y Lechá, od wszystkich Pánow y Rycerřtwá, ktorzy pámięćali ná wielkie zařlugi Oycá icy, zgodnie ná Páństwo przyięta Roku 730. tey nádzicie wszyscy będąc, że dla icy piękności y rořtropsności, mieli dostać mądrego y czynnego z przyległych Kráiów Páná, coby ich było nie chybiło; gdyby była samá WANDA do tego zezwoliła; ále niechcąc mieć Páná nąd soba, samá Kroleřtwem rządzić umyřliła, iáwnie mowiac: że wolę byđż Xiążęćiem, niźeli Xiążęcá żoná. Chcąc tedy mieć sobie bogi zycźliwe, czyřtość im ślubowála, y dla tego wzgárdziła Rytigerem, Xiążęćiem Niemieckim, ktory nie mogąc icy mieć sobie w stanie Maźceńskim, lubo posyłał drogie kleynoty, częřćią prořbá, częřćią teź y groźbá przy-muszáiac: ná ostátek z niećierpliwey miłości y ze wřtydu, śmierć sobie sam zádał. Ztąd ućieszona WANDA, samá teź wrzekę Wisę (bogom iákoby pogáńskim z siebie czyniac ořiarę) wkoczyła, obawiaiac się swych, żeby icy nie przy-muszáli zá mąź iść; y tak swoy żywot Pániećski márnieskończyła, ktorey ciáła dostáwřzy z Wisy, pochowano ie nąd rzeká Dłubniá, miłá od Krákowá, gdzie mogiła ieřt ná

iey grobie do tego czasu; która gorą przez poszrodek za
 wsze jest w poł zielona; a w poł czarna. *Herburt l. 1. cap:
 6. Crom: l. 2. fol. 28. Bielski l. 2. fol. 34.*

DWANA.

DWANASCIE WOJEWODOW PO WTORB.

GDy tedy nie stało Potomkow Krakówych, Polacy znowu wybrali dwanaście Wojewodow, ku rządzeniu R. P. y rządźili przez czas niemają niczle: zwłaszcza poki sie zaszę w łakomstwo a w pychę nie wdali. Baczac to Pogranieczni Monarchowie, jako Cesarze Rzymscy, ktorzy w ten czas roskázowáli w Węgrzech y w Moráwie (ktorzy też niekiedy mieli osobne Pánstwo swe, ale potym przyszli ná łupinnym, iáko Węgom, Czechom, y Polakom) chcieli opánowác Polskę, y wiele korzyści wynošili zrad. Baczac to jeden z prostego narodu Złotnik, który w potrzebach woiennych bywał, zebrał pospolitego ludu niemają, iáko mowią, ná swą szkodę: podszedł ym obyczaiem nieprzyiaciele swoie; zaszedł w las ná górę Łysą, gdzie dziś S. KRZYŻA Kłasztor, náłupił skor z drzewá; náczynili z nich przyłbic albo rarczy, pófarbowáli zołcia, zielem rozmáitym, aby swietno było, y náwtykali tego ná ścánac chrofty, wi

mierze na chłopie, w nocy przeciw woysku nieprzyjacielskiemu; które leżało pod górą Łysą w równi: sami też między temi zaszkakami ruszali się. Gdy tedy słońce weszło, rozumieli nieprzyjaciela o wielkim woysku, przeto ieli uciekać: a Przemysław puściwszy się za nimi w pogonią pobił ich: Acz Miechowitą trochę inaczej o tym pisze; powiedziąc, że gdy byli bezpieczni nieprzyjaciela, rozumiejąc o naszych że uciekli; (bo pisze, że te kunszty swe zaśię pozbięrali) nasi wnoćy uderzyli na ich oboz, y pobili ich. *Wincentius* pisze, iż to byli porażili tak Alexándrą Wielkiego, gdy posłał do tych naszych Woiewodów, aby mu dań dali; a nasi jego Posły połupili żywo, w skory ich nakładli stomy; posłali to jednym Posłem iemu za dań! o co Alexándrę rozgniewawszy się, posłał do nich Hetmána z wielkim woyskiem, aby się tego nad nimi pokusił. to tedy woysko Przemysław porażił, iakom pisał. Ale to niemogło bydz: gdyż dobrze przedtym pierwcy Alexándrę z szedł z swiata. Przeto musiał to bydz Cesarz który Rzymski, a nie Alexándrę: Bo ci na ten czas Węgielką ziemię trzymali, wygnawszy z niej Hunny. (acz to icy też nasi Słowianie byli doplatali) Mogło też bydz że to byli Morawcy, których Książę możono zwac tym imieniem ALEXANDER. O tym w szyszkim *Cromer Libro* 2. fol: 29.

PRZEMYSŁ

PZEMYSL XIAZĘ SZOSTĘ, ALIAS
LESZEK PIERWSZY.

PRZEMYSL ábo Leszek Pierwszy Złotnik, Maż
sercá wielkiego, przez sztukę Rycerska Xiazęciem
Polskim został, ktorego Leszkiem, wdzięcznym u Po-

laków imieniem, dla pamiątki Lechą, Fundatorów ich, nazwali. Bo gdy od nieprzyjaciół srodze trapiąca y pustosząca była Polska, a Polacy oney broniąc, kilkakroć porażeni, zkad y ferce już byli utracili. PRZEMYSŁ człowiek prosty, zebrawszy nieco żołnierza, wálnego nieprzyjaciela w ten sposob podszedł, Wielką liczbę szyszakow y tarcz z mlodey skory drzewá y z inszey materyye nárobić kazał, ktore żołcía a gleytá dla polyskowania nápuściwszy, prawie przeciwno obozowi nieprzyjacielskiemu ná samym brzegu lasu, ná krzakách, chrostách, y ná gáęziách w ziemie powtykanych, w nocy powieszal, ná Wschod słońca se obrociwszy, tak, że promienie soneczne blásk z porobionych szyszakow y tarcz, wizerunek y podobienstwo woyská uzbroionego z daleká patrzącym czyniły. Co gdy zoczyli nieprzyjaciela, porwawszy się nie sprawnie, często zbitego y pierzchającego małoważąc nieprzyjaciela, ku onemu lasowi iák ná pewny łup poskoczyli: a iż Polacy tym czasem szyszaki y tarcze pozdeymowali byli y popalili, rozumiał nieprzyjaciel iż uchodzą: tamże gdy się za naszymi głębiey w las zagnáli, ná zasadki od Przemysła zakryte przypádlu, y pobić sa. Potym Polacy w ich się szaty y oręże przybrawszy, do Obozu nieprzyjacielskiego iácháli, ktorym stroiem za własne towarzystwo udawszy się, ná niegotowych, y nie się nicobawiających, nagle uderzyli, y wielką w nich porażkę uczynili: ná ostatek rzeczą niespodziana będąc potrożeni nieprzyjaciela, pierzchneli, wszelákich rzeczy dostátkiem, y tabor náladowany naszym ná łup zostáwiwszy, sami z wielką fromota swa z Polskiej musieli ustąpić. Potomká żadnego Przemysłu nie zostáwiwszy, umarł Roku 780. Pánował lat 20. *Herbert l. 1, cap. 57, Cromer l. 2, fol. 29. & 30. Bielski. 3. fol: 234.*

LESZEK WTORY.

Dla nie pozostałego Potomstwa PZEMYSŁA Xiążęcią, wielkie niezgody były, chcac każdy pánować, ieden drugiemu przodkować nie dopuścić. Dla czego uchodzac y strzegac się domowey wojny y niezgody, taką trudność fortunie poruczywszy, dzień pewny zawodom był nánznaczony, y obwołány, iż ktoby pierwszy w zawodách do postanowionego ktesu przybiegł, ten Pánem y Xiążęciem wszystkiey Polski bydź miał. W tym Leszek nieciaki, z przednieyszych Xięstwá dopinaiacych się ieden, gdy plac zawodny chytrze (w drogę piaszczytą gwoździ żelá-

znych

ranych, y po uznány niezbożności, śnął dekret, nayprzed, aby Prazydentowi Toruńskiemu Rcznerowi, y Zerneke Vice Prazydentowi z dzieńcia inżemi Mieśczanami głowy ucie to, także aby pięciu z tych ręce wprzod poucinano, a to ná Teátrum publicznym, umyślnie wystáwionym. Ciála zaś osobliwie Kárwizy Rzeźniká poćwiertowawfszy y innych, iáko to Szultzá Háftá, Gutbortá spalić publicznie rozkazáno. Burgrábiego z Urzędu swego Gerchárdá, Cymermáná z Rádzie-ctwa złożywszy ná więzienie oładzono. Czego y inși nie usli, a osobliwie Graurog y Zelber, żołnierzy mieyskich, pod władzą młáney swojá, ktorzy przy więzieniu pieniężnemi summami skaráni: nie ktorých zaś sluzących dobremi plagami okryć kazáno. Státuę NAYŚWIĘTSZEY PANNY ná tym mieyscu, gdzie Obrázy palono, postáwić náznáczono. Zábiegájąc dálszym rozruchom w Mieście tym, ustánowiono; aby odrąd wiecznemi czásy w káżdey Rádzie y Porzádku pospolnie Kátolicy z Dysydentámi záfádáli, y rzady Mieyskie spráwowáli: Kátolików do wszytkich scházdek przyimowáli: Officyerow Kátolickich y żołnierzy Mieyskich, połowę Kátolików mieli; Kościoł PANNY MARYI przed tym Kátolicki, przez rózne zaś rewolucye w rękách Dysydentkich, bédący, aby Oycow Bernárdynom, iáko do nich zdawná należacy oddáli z Biblioteká y z Szkołá, ná ktorá Kłáztor tychże Oycow, Dysydenci obroćili byli, Processyom osobliwie Uroczystości Bożego Ciála, aby żadney przeszkody nie czyniono, tudzież Kátolickim pogrzebowym processyom. Przez Prádykántow Toruńskich wydrukowane pászkwile ná Kościoł Rzymiski y Rzeczpospolitá Polska aby kát publicznie, spalił; dwóch Prádykántow to icst Giereth y Olloff, aby zá gránice Polskie wysli, infamiá ich wprzod skaráli. Inși zaś aby się skromnie obchodzili, y skryptow żadnych nie wáżyli się drukowác bez dozwolenia BISKUPA y ápprobácyi Theologá ná to wysádzoného. Szkoły Dysydentow aby w Toruniu nie było: pozwolono iednák wblížszey wsi téż same záfóżyć. W nadgrode Oycow Jezuitow uczynioncy trzydziési cztery tysięcy, y sześć set złotych monety Pruskiy wyliczyć kazáno,

Ale aż za rzetelną przez Rektora Jezuickiego komprobacya
 szkody taką summe wynoszący: od kontrybucyi zaś na tę
 summe, Toruńszczanow Kátolikow uwolniono, ruchomości
 po Reznierze Præsidentcie, y dobrá inſze jego, Miáſtu w kon-
 fiſkácii odebrać zlecono. Ztym wſzytkim y Studentom
 Jezuickim nákazano, áby ſkromnie ſię ſpráwuiąc; żadney
 ciężkoſci Dyſſydentom nie czynili. Te y inſze punktá w De-
 kreſie ſwoim Dwor Krolewſki wyrażiwſzy; po drugi raz kom-
 miſſyá do exekucyi náznaczył do Toruniá. Jákoż tego Ro-
 ku náznáčení Komifarze ziechawſzy do Toruniá w Grudniu
 we Wtorek przed Świętem NIEPOKALANEGO Poczęcia Nay-
 świętſzey PANNY, záraz do zádoſyc uczynienia dekretowi
 Krolewſkiemu událi ſię byli; zaś ná tę powtorná Kommiſſyá
 między inſzemi wyſádzeni. Jákob Rybiński Woiewodá Cheł-
 miński, ná ten czas Márſzátek Trybunału Koronnego; Adam
 Poniński, Gnieźnieński; Adam Dąbſki Brzeſki kuiáwſki;
 Kázmierz Rudziński, Czereſki, Piotr Czápſki, Chełmiński,
 Káſztalánowie: Jerzy Lubomirſki Podkomorzy Koronny &c.
 którzy ſwiątobliwie wſzytko wykonáli. Albowiem nayspier-
 wey w áreſcie będących winowáycow ſprowadzić y Dekret
 im Krolewſki przeczytać kazáli: y ták Reznierá Præzydentá
 Toruńskiego, Cerniká, álbo Zernekę Vice Præzydentá z dzie-
 ſcią Mieszczánami ná ſmierć ſkazáli. Jednak Cerniká Vice
 Præzydentá, z okázy, że krzywdy Kátolikom przedtym nie-
 czynił, Zakonnicy, Pánowie y Poſpolſtvo od ſmierci od-
 proſiwſzy wolnym uczynili: (co ſię potym nie nádgrozdziło,
 álbowiem ow wyprzedawſzy ſię z Toruniá, y gdzie indziej
 ſię przenióſzły, ſigle potym robił, niewdzięczny Polakom:
 między ktoremi ſchowány, fortuny, ktorá miał znaczną,
 dorobił ſię) z między poſpolſtwá tákże y ná ſmierć ſkazá-
 nych Krzyſtof Mularczyk uſzedł: o ktorym że Mágiſtrat nie wie-
 dział, dwoch Rádcow przyſádz musieli: Meyſner zaś Rádz-
 cá y Sekretarz Mieyſki przyſięgli, iáko do tumultu Toruńskie-
 go mnię należeli, inſzych wedlug Dekretu Krolewſkiego,
 bądź to Więzieniem, bądź plagámi ſkaráli. Oycow Bernárdy-
 now do Koſciółá PANNY MARYI z rąk Dyſſydentſkim odebrá.

nego, w Wigilię Najsświętszey PANNY MARYI Niepokalnego Poczęcia, wprowadzili solennie. Nakazano przytym aby Toruńszczanie registre rzeczey Kościoła tego y Biblioteki spisany oddali; ale to nie nastąpiło, bo za wszystko ná 1200. tynfow zgodzili się z Oycami Bernárdynami: z Oycami także przez zgodę przyjaćielską za szkody uczynione ná 2200. złotych monety Pruskiej zgodzili się. Co należało do Rady, aby Kátolicy wespół z Dysydentami zasiadali; zaraz Tomaszá Skomorowskiego, Janá Rubińskiego, Károla Sferstámá do pierwszego Porządku: do drugiego zaś Wilelmá Fauftá, Bárrholdá Lyerá obráli; deklaruiąc się tyle Kátolików przyiąć do Porządku káżdego; ile Dysydentow. Dołożono y to aby Toruńszczanie spisawszy wszystkich Apostátow (to iest ktorzy z Kátolików Heretykami stáli się) y y ná kommissyą registre spisanych podawszy, do dalszey decyzyi sądow Krolewskich przytrzymáli: aby służących y siebie Kátolików nie niewolili do gwałcenia Swiát od Kościoła Rzymskiego postanowionych, do Kościoła poyść nie zabraniali, pod znaczną kárą. Uspokoiłi przytym wiele innych do wykonánia dekretu Krolewskiego należących okurencyi; á niektore znouu do Dworu Krolewskiego częćciá przez ápellacyá, częćciá przez remissyą odesłali. Státuę, mármurowá Najswiętszey PANNY MARYI, przy roglu muru Cmentarzá u Kościoła Swiętego JANA ná przeciw kámiownicy Rubinkowskiej postáwić kazáli, wymierzywszy miéyscá ná osm łokci wszerz y wzdłuż. Wzruszyła była tá honoru Boskiego windykácyá niektórych Monárchow póstrońnych Dydydentskich przeciw Polakom, dla tego iż przez tę kárę ná Toruńszczánow wykonána, osobliwie przeciw páktom w Oliwie z Szwedami uczynionym Polacy postąpili: ale iák Toruńska przeciw Kátolikom tránsákcyá niestuszná była, ták y te Monárchow pratenście. BOG wszelkimi Mocárzami rządzący, wszystko potłumił, nieprzyaciół swoich poznoził: záczyń chwalcę Jego y MATKI Niepokalanie Poczętey MARYI, koniczác czytánie historyi tey oplewác Czytelniku nie przestaway.

REGESTR ZYWOTOW TYCH XIAZAT, KROLOW POLSKICH, Swiętych Patronow Polakow, y inſzych Swiatobli- wie żyjących, ktorzy w tę Xięgę ſa wpisani.

A.

A Aron Opát Tyniecki,	57.
Abrám Bzovius Dom:	272.
Adam Polak,	161.
Adam Szybowski,	235.
Augustyn Bieżanowski,	276.
August II. Krol Polski,	322.
Adleida Domicilla Kázimierza Wrorego Corka,	87.
Adleida ſwiatobliwa,	38.
Adryána z Towarzystwami,	105.
Agnieſka Panna Zak. ſ Klary,	106.
Agnieſka Mecz. z Tow.	129.
Alexánder Krol Polski,	196.
Albrycht Syn Kázimierzow,	192.
Albertus Novicampanius,	208.
Alexy Fránciſkan,	201.
Alexy Bernárdyn,	170.
Alexy Kármeitśa,	235.
Alexy Konwiers Dominikań:	253.
Alexius Káznodzieca,	276.
Alid Wráncbel Xieni Ryſka,	222.
Anná Wdowa,	203.
Anná Nektywá, Xieni Ryſka,	224.
Anná Wierzbowska,	237.
Andrzej Zoráwek,	32.
Andrzej Rei,	205.
Andrzej Rudomina,	308.
Andrzej Brzechwá,	262.
Adam Opátowiuſ,	278.
Antoni Anáplániuſ Akádemicy	

y Roch Poznánczyk,	241.
Antoni z Rádomska Bernár:	180.
Aniol z Towarzystwami Fránciſ- kánami Meczennikami,	162.
Aniol de Oſtrow,	177.
Anzelm z Towarzystwami,	99.
Andreas Lipſius,	265.

B.

B Arbára Krolowa Polska,	200.
Bárbara Langowná,	249.
Bárbolomeus Páprocki,	239.
Bártomiey Berkovius,	298.
Bártomiey Káplán z Operyſ:	234.
Beátá Konſtánca Kármeit. 260.	
Beata, Zakonu S. Dominika.	198.
Benedyktá Meczenn: Polaká,	34.
Benedykt Kánonik Krak:	68.
Benedyktá Zakonnica Premon- ſtrátenſka,	141.
Benedykt Herbeſt,	208.
Bernard Dominikan,	300.
Bernard Bernárdyn,	166.
Bernard y Pánkrácy,	166.
Bernard Benedyktyn,	233.
Bernard Dominikan Mecz:	128.
Berengáryuſ Domin: Mecz:	157.
Bertoldus Opát Cyſterſow,	84.
Bláżey Bernárdyn, Mecz:	184.
Bláżey Meczennik,	144.
Bogumił Arcybiskup Gnieź:	124.
Boleſław Chrobry Krol Polski,	40.

R E G E S T R.

<p>Bolestawin Krolewicz Polski, 55. Bolestaw Smiałty, 58. Bolestaw Pudyk, 90. Bolestaw Krzywousty, 69. Bolestaw Czwarzy Crystus, 76. Bolestaw Francyiskan, 137. Borys y Cbleb, Xiazetá Ruskie, 30. Bonifacy Uczeń Swietego Romualda Meczennik, 35. Bonifacy Bonifiatel, 262. Bromyslawá Premonstr. Zak: 107. Bruno z Towarzyskami Apostolowie Pruscy, 52. Bonawentura Zak: S. Fran: 276.</p>	<p>Erektus Bernardyn z Warki, 181. Eufemia y Domicilla s. Dp. Zaitz, 157. Erazm Dominikan, 263. Elekt Francyiskan, 148.</p>
F.	
<p>Chrystophorus Varsewiciz, 239. Cestaw Dominikan, 95. Cracius ábo krok, 6. Cyril y Methodyusa, 29. Cyril Meczenni Kardynal, 38. Cyprian Dominikan, 228. Cyprian Kossycenst, 302. Cystersowie Mecz: w Oliwie, 90. Cystersowie Mecz: w Sulejowiczoz. Czestochowscy Meczennicy od Husytow, 164.</p>	<p>Fabian Birkowski Dom: 266. Felix Dominikan, 232. Filip Bernardyn Gwardyan, 172. Floryan Patron Polski, 825. Floryan, Benedykt, Godym, Dominikani, y inzi Towar: 104.</p>
G.	
<p>Dystaw, Stostaw, Krzyżak. Dy Meczennicy, 122. Dominik z Seceminazy y Ludolf Dominikana, 200. Dorota Pruska, 158.</p>	<p>Gabryel Bernar: z Szacá, 177. Gabryel Bernardyn, 191. Gaudencyusz Arcybiskup Gn. 44. Gerard y Margwid Franc: 95. Gertruda Xieni Trzebnicka, 112. Gostaldus, Staniślaw y Zbigniew Akademicy Krakowscy, 144. Grzegorz z Sambora Akadem: 213. Grzynyslawá pobożna, Xiazetá Jarostawskiego Carka, 101. Gilbert Francyiskan, 148.</p>
H.	
<p>Elekt Bernardyn, 186. Ewa Tarnowska Matrona, 238.</p>	<p>Henryk Francyiskan, 101. Henryk Krol Polski, 215. Herman Towarzys S. Jaska, 100. Hypolit Augustynian, 229. Hieronim Powodowius, 239. Herubyn Bernardyn, Professor Akadem: Krakow: 196.</p>
I.	
<p>E</p>	<p>Jacek Patron Polski, Dom: 102. Jakub Gorski, 118.</p>

Jákub z Przyrowá,	295.	Justyn Michowitá,	308.
Jákub Bernardyn,	164.	Jozafat Kuńczewicz,	257.
Jákub Ruśkowie,	302.	Justyn Zakonu Kámadulow,	45.
Jádwigá Krolowa Polska, 98.	160.	Judyśa Krolowa Polska,	90.
Jan Zamoycki Káncierz,	218.	Judyśa Zoná Hermáná Krolá,	67.
Jan Wielicinus,	298.	Judyśa Premonstrátensow,	102.
Jan Tárlo Myszkowski Bern:	184.	Justyn Káptán w Kobelinie Bernárdyn,	177.
Jan Láterná,	231.	Jukulentk ábo Helená,	89.
Jan Dámáscen Dominikan,	277.	Jutibá Pruská,	113.
Jan Łáski, Arcybisk. Gnieź:	201.	Iwo Biskup Krakowski Odrow:	92.
Jan Długóś,	200.	Izábá s. Augustyná Erem:	174.
Jan Láiczek S. Dominiká,	199.	Izidor Arc. Biskup Kijowski,	167.
Jan Báptystá Kuroson, y dru- gi z Wojniczá,	194.	K _z	
Jan Kázimierz, Krol Polski,	279.	K Arol Dominikan,	250.
Jan z Dukle Francúskan,	180.	Kázimierz Krol Polski,	55.
Jan Kánty Akadémik Krak:	175.	Kázimierz Pierwszy Syn Mie- czystáwow Krol Polski,	55.
Jan Lobcdaw Prusak,	172.	Kázimierz Wtóry Sprawiedliwy	30.
Jan Olgotb Akadémik Krak:	167.	Kázimierz wojná stáwny,	83.
Jan z Ryczywolá Presbiter,	161.	Kázimierz Wtóry Wielki,	142.
Jan Dominikan,	154.	Kázimierz Czwartý Brát Wlá- dystáwow,	189.
Jan Groth, Biskup Krak:	148.	Kátolikow trzy tysiacé w Mie- ście Dobrzynu,	191.
Jan Polak Domin. Arcybisk:	137.	Kázimierz Krolewicz Pátron Korony Polskiej,	179.
Jan Czápá Scholástyk Płocki,	94.	Kátáryzná Biatuśyna,	162.
Jan Inwanowiúś Dominikan,	95.	Klemens y Rosćistáwá Matź	119.
Jan Prándotá Biskup Krak:	116.	Klimak Bernardyn,	163.
Jan Lubjánski, Biskup Pozn:	208.	Konstáncya pobaźná,	121.
Jan Sábá'liúś Káptán,	210.	Konstáncya Kármelitáneká,	260.
Jan Leopolitá,	215.	Konradde Grośis Dominikan,	163.
Jan III. Sobieski, Krol Polski,	313.	Konrad Dominikan,	155.
Innocenty Dominikan,	253.	Konrad Bernardyn Mecz:	164.
Jedrzy Myslag Benedykt:	301.	Krzyśtyná Kármelitáneká,	261.
Jerzy Bernardyn,	189.		
Jedrzy Bernardyn z Szacá,	193.		
Interregnum pierwsze,	54.		
Wtore, 130. Trzecie, 154.			

R E G E S T R.

Kristin^o Woiew. Mázowiecki, 94.
Kunegundá Krolowa Polska, 135.

L.

L Ambert Biskup Krákov: 69.
Laurentius Goslicius, 226.
Leonardus Gwárdyan, niegdý
Mistrz Akad Krákowe: 186.
Lesch Wtóry Xiaże, 8.
Leszek Wtóry Xiaże, 15.
Leszek Trzeci Xiaże, 17.
Leszek Czwartý Xiaże 25.
Leszek Biały syn Kázimierzá, 84.
Leszek Czarný, 122.
Ludwik Krol Polski, 153.
Ludwik Bernárdyn, 181.
Lugerdá Xieźna, 129.
Łukasz y Wáleny Fránc: 141.
Łukasz Dominikan, 255.
Ludwiná Pánná, 254.

M.

M Akáryusz Kármelit Bossy 256.
Máryan Bernárdyn, 190.
Marćin Baryczká, 149.
Marćin Uiązdovius, 208.
Martinus Smiglecius, 243.
Martinus Polonus Arb: Ep: 124.
Melchior z Moćiská Dom: 226.
Melchior z Wárki Dominikan 232.
Meczennicy w Pokrzywnicy, 83.
Meinard Káplán, 50.
Methodius y Cyryl, 29.
Mieczysław Pierwszy, 26.
Mieczysław Wtóry, 52.
Mieczysław Bráć Bolest: Kryspá 78.
Merkuryusz Żołnierz y Macz.: 97.
Michał Gedroc, 181.

Michał Bernárdyn, 191.
Michał Korybut Krol Polski, 310.
Michał Dominikan, 293.
Mikołay z Rádomská, 268.
Mikołay Káznodźieciá Gniez: 129.
Mikołay Biskup Cbetminsk, 140.
Mikołay Prusak, 170.
Mikołay w Poznaniu, 177.
Mikołay Dominikan, 264.
Mikołay z Janowcá Domin: 265.

N.

N Ankier Biskup Krákov, 147.
Niewinne dźiatki od Zy-
dow na różnych mieyscach
mordowane sa, 219.
Nikodem Dominikan, 278.

O.

O Lgot Officyal Krákov: 167.
Olcbá ábo Helená, 32.

P.

P Ráxed Reguly S. Bąsyl: 299.
Páweł, Piotr Pánkrácy, 146.
Pánkrácy Káznodźieciá, 166.
Páweł Rusel Dominikan, 297.
Páweł Symplicyan, 300.
Páweł Gwárdyan w Plocku, z To-
wárzyśkami, 211.
Piast Pierwszy Xiaże, 21.
Przemysław ábo Leszek Pierw: 13.
Przemysław Xiaże Máz- 117.
Przemysław Wtóry, 130.
Piotr Skárgá, 239.
Piotr Piotrowin, 60.
Piotr Dunin, 74.
Piotr Bernárdyn, 191.

R E G E S T R.

Piotr Krępá z wiela infyeb		Stanislaus Kryšťanovicus,	205.
Meczennikow,	110.	Stánistaw Kárnkowski, Arcy-	
Popiel Pierwszy Xiaże,	18.	biskup Gnieźnieński,	226.
Popiel Wtóry Xiaże,	19.	Stánistaw Hostius Kárdynał,	228.
R.		Stánistaw Rescius,	230.
R aymund Fránciřkan,	120.	Stánistaw Pomáski,	234.
Ráymund Dominikan,	309.	Stánistaw z Kázmierzá,	186.
Ráphal Bernárdyn,	203.	Stánistaw de Stapis Bern:	196.
Roch Akadémik,	242.	Stánistaw Kártuzyan,	198.
Roiřstáwá Klemensá, Matzonek		Stánistaw Kokořká Dom:	201.
iey, y Wizánná Corká, Pierwsza		Stánistaw Zakonu Swietego	
Xieni Stániatecka,	119.	Páwla Pustelniká,	206.
S.		Stánistaw Koftká, Pátron Pol	209.
S adob ze 49. Bráči Domi-		Stánistaw Orebovius,	242.
Snikánow Meczennikow,	109.	Stefan Barbory,	217.
Sándywogius Pisma s Dokt:	145.	Swetostáwá,	184.
Sálomea Krolowa Polska,	115.	Sulistaw y Bogná, Rodzicy	
Sebástyan Nuceryn,	270.	Swietego Stánistáwá,	54.
Sáktes y Szymon,	136.	Swetostáwá Mieřczká Kázi-	
Scyřstaw, Wiřstaw, Blázezy, Frán-		mierska przy Krakowie,	67.
ciřskáni,	152.	Sámuel Przyrořki,	302.
Seweryn Dominikan,	238.	Suleiowscy 7 Bráči Mecen:	303.
Semowit Xiaże,	23.	Szymon z Lipnice Bernárdyn,	178.
Semomyst Xiaże,	26.	Szymon Toruńczyk,	173.
Szczesny Káptan,	271.	Szymon Fránciřkan,	171.
Siedm Bráči Polakow,	47.	Szymon Biskup Plocki,	71.
Stánistaw Biskup Krakowski,		Szymon Káptan,	243.
Meczennik,	61.	Szymon Káptan Zakonu Swie-	
Stánistaw z Tow: Mecen:	129.	tego Agustyńá,	203.
Stánistaw Czerniec,	142.	Szymon Háladius,	251.
Stánistaw Fránciřkan,	147.	Szymon Wysocki,	272.
Stánistaw Kármelitá z Pozn:	163.	Symplicyan Spowiednik,	300.
Stánistaw de Hóřfis Bernár	177.	Szymon Okořki,	303.
Stánistaw Wářsewicki, So-		Szymon Stárowolski,	303.
cietatis JESU,	225.	Sacrofac B Janá Kántego, B.	
		M:cbátowi ucz:nioný,	183.

R E G E S T R.

T.

T omasz Treterus,	208.
Tomasz de Grosis,	164.
Tomasz Dresnerus,	208.
Tomasz Zielencki, Szlachcic Wielkopolski.	244.
Tomasz Oborski, Suffragan Krakowski,	273.
Tomasz Strzebiński,	299.
Thymotheus y Alexy Domin:	269.
Tránfakya Toruńska,	324.

U.

U rban Przeor Dominik:	106.
Urban Lãiczek Bernar:	194.

W.

W acław Krol Polskiy Czef,	132.
Walenty Kuchorski	256.
Wyszymir Wtore Xiazę,	3.
Woiwodow Dwãnaście,	4.
Wãndã Xiazna Polska,	9.
Woiwodow Dwãnaście,	11.
Wãwrzyniec Zak. Kamãdul:	198.
Werner Biskup Plocki,	78.
Weronikã Zakonu Premonsto:	173.
Wincenty Kãdubek, Zak. Cyst:	87.
Witowskie Pãnny Zakonne Meczenniczki,	107.
Wacław, Władystaw, y Wicław, Dominikãni	112.
Wit Dominikãn Meczenn:	118.
Wojstawa Stãrościna Krak.	299.

Wisław Franciskãn,	147.
Władystaw Krol Polski,	156.
Władystaw Jagielowicz,	165.
Władystaw Pierwszy Brãt Bolesławow,	65.
Władystaw Wtory Syn Bolesławã Krzywoustego,	72.
Władystaw Wegryzn,	177.
Władystaw Lokietek,	138.
Władystaw Bernardyn,	194.
Władystaw Konwiers Cysters.	253.
Władystaw Czwarty Krol Pol.	266.
Woyciech Arcybiskup Gniezniński Meczennik,	42.
Woyciech Novicampanus,	208.
Woyciech y Dominik Dominikãni Meczennicy,	105.
Woyciech Sowinski,	268.
Woyciech Horoneus,	272.
Woyciech Meczennik,	277.
Woyciech Gostynius,	299.
Wisław Bernardyn,	180.

X. Y. Z.

X iazę Pierwsze w Polsce,	2.
Xbigniew Biskup Krak:	170.
Zofia Lubomirska,	300.
Zofia Tylicka,	302.
Zygmunt Pierwszy Krol Polski,	206.
Zygmunt August,	212.
Zygmunt Trzeci Krol Polski,	223.
Zydzi mordujã niewinne dżas-	219.

Koniec Regestru Fortyce Duchowney.

